

[Hasle.]

nu i Dag skulde have overbevist mig om, at det, der blev sagt forleden Dag, var ganske forkert. Men jeg forstod, at Ministeren ogsaa paa disse Punkter havde erklæret sig villig til Forhandling. Det var derfor, jeg paa Sagens nuværende Stadium ikke fandt Anledning til at rippe alt for meget op i de Uoverensstemmelser, der har været. Men, som sagt, den højtærede Ministers Bemærkning nøder mig til at sige rent ud, at disse andre Problemer er mig lige saa vigtige som Afgiftsproblemet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Arnth Jensen: Den højtærede Minister mente, at Venstre talte saa meget om Frihed, men at det vilde Venstre ikke. Jeg vil bare sige til Ministeren, at det er jo et Punkt, hvor Ministeren kan prøve os. Men Ministeren var jo i sin anden Svartale mere afvisende end i den første. Jeg haaber imidlertid alligevel, at Ministeren efter det, han har udtalt, vil prøve os. Og naar Ministeren mener, at det ærede Medlem Hr. Steen saa fuldstændig havde kvalt Tanken om at faa et andet Forslag, saa vil jeg indrømme, at det ærede Medlem mandede sig op i Dag; der var lidt mere Klang end forleden Dag. Da havde man nærmest Indtryk af, at det ærede Medlem havde den Opgave at sige saa lidt som muligt og helst paa en charmerende Maade. Det lykkedes ogsaa for det ærede Medlem i nogen Grad, og derfor kunde man, naar det ærede Medlem sluttede med at ville tage en fri Forhandling, forestille sig, at det, naar han kom i Udvalget, var Meningen, at det ærede Medlem vilde noget med disse Udtalelser. Naar det ærede Medlem nu siger i Dag, at et helt nyt Forslag kan man ikke faa, men med Hensyn til Enkelthederne vil det ærede Medlem stadig forbeholde sig sin Stilling, saa kunde jeg tænke mig, at der var adskillige Enkeltheder, som maaske, hvis de blev ændret, alligevel i Virkeligheden gav et helt, helt andet Grundlag for Lovforslaget. Hvis det ærede Medlem mener, at Lovforslaget, som det foreligger, med nogle faa redaktionelle Ændringer er godt nok, kan jeg forsikre det ærede Medlem, at saa vil vi ikke, som det ærede Medlems Hovedorgan har skrevet, være med til en Lov med et saadant Barnepigesystem eller noget saa blaaøjet som Statens Filmcentral,

som netop det ærede Medlems Hovedorgan siger det.

Formanden: Det ærede Medlem Frk. Gerda Mundt har Ordet for en kort Bemærkning.

Gerda Mundt: Jeg vil gerne til den højtærede Ministers Spørgsmaal til mig, hvorvidt jeg har talt med Borgmester Kaper, som er Formand for Biograftilsynet, svare med et ubetinget Ja, det har jeg, men det kan i høj Grad kun glæde mig, at Ministeren her fra denne Talerstol har talt om den gode og klare Linie til et frugtbart Samarbejde, hvad der sikkert vil faa Betydning i Fremtiden. Jeg skønner meget paa den Udtalelse. Tak!

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Steen har Ordet for en kort Bemærkning.

Steen: Jeg vil gerne sige til den højtærede Justitsminister, at efter de Udtalelser, Ministeren nu har fremsat, forstaar jeg i Dag, hvad jeg ikke har forstaaet før, hvorfor der i Forhold til Behovet er saa faa Theatre i den indre By, som Tilfældet hidtil har været, men det Savn og den Urimelighed vil efter min Mening meget vel kunne afhjælpes, selv om der ikke kommer til at ligge noget Teater paa selve Raadhuspladsen. Efter de Udtalelser, Ministeren har fremsat, er der ikke mellem Ministeren og mig den paastaede Uenighed angaaende de Betragninger, jeg har gjort gældende, og jeg føler mig overbevist om, at det Forhold bliver nok rettet.

Med Hensyn til Enkerne, da er, hvad jeg her har fremført, ikke et Udtryk for et Ønske fra min Side om at beholde den nuværende Ordning. Jeg ser meget vel, at den enkelte Tilfælde vil kunne føre til uheldige og urimelige Forhold. Det, jeg har tilsigtet, og det, der nu er Enighed mellem os om, er at sikre Enkerne den bedst mulige Stilling, saadan at det ikke skal være paa Naade og Unaade, men at der tilvejebringes en Ordning, som Enkerne ved hvad er og kan indrette deres Forhold efter.

Saa vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Gregersen, at dette klares ikke paa den Maade, som det ærede Medlem mener at kunne klare det paa, med at bruge nogle almindelige Talemaader, men stadig væk ikke at ville knytte det til den Virkelighed, den Realitet, der er Livets. Det ærede Medlem kommer lidt let til det, sigende: Det ærede Medlem, altsaa Hr.